

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 10

30. november 2018

Møde med Justitsministeriet om beneficier

LFFA opfordrer til tidsregistrering af ventetid ved fængselsbesøg

Overdragelse af arrestanttransporter fra politiet til kriminalforsorgen

Høringssvar: Revideret grundlistevejledning

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 24: Salær – Mindre tilståelsessag med varighed indtil ca. ½ time

Møde med Justitsministeriet om beneficier

LFFA's formand Kristian Mølgaard og formand for Advokatrådets strafferetsudvalg Karoline Normann var 28.11.18 til møde i Justitsministeriet omkring udpegningen af kommende beneficerede forsvarsadvokater.

På mødet beklagede Justitsministeriet meget, at nye beneficier havde været på stand by så længe, som tilfældet var. Det skyldtes en afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet. Afgørelsen er tidligere omtalt i Meddelelser. Alder og køn må ikke indgå i kriterierne for tildeling af beneficier.

Justitsministeriet har tilkendegivet, at kommende beneficerede vil blive udpeget for en periode på 10 år med mulighed for genudpegnings.

Kristian Mølgaard og Karoline Normann tilkendegav på mødet med Justitsministeriet, at en periode på 10 år er problematisk i forhold til at sikre uafhængigheden i forhold til domstolene.

LFFA's bestyrelse mødes næste gang 5.12.18 og vender derefter tilbage til Justitsministeriet med supplerende bemærkninger.

Medlemmer, der ønsker at tilkendegive deres holdning over for bestyrelsen, er meget velkomne til at sende en mail til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk.

LFFA opfordrer til tidsregistrering af ventetid ved fængselsbesøg

På seneste bestyrelsesmøde i LFFA blev det besluttet at opfordre medlemmer til at lave nærmere tidsregistrering af ventetid ved fængselsbesøg. Her tænkes således ikke på selve mødet med klienten, men ventetid i de forskellige faser fra ankomst til fængslet til selve mødet med klienten og igen fra besøgets afslutning til, at advokaten kan forlade fængslet.

Erfaringer med lang ventetid kan mailes til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk.

LFFA kan bruge tilbagemeldingerne som dokumentation for problemets omfang.

LFFA's formand Kristian Mølgaard deltog 28.11.18 i et interview med et konsulentfirma, som Kriminalforsorgen har sat til at undersøge besøgsforholdene i Vestre Fængsel. Ved interviewet havde Kristian Mølgaard lejlighed til at fortælle om de praktiske udfordringer (herunder ventetid), som forsvarsadvokater oplever ved fængselsbesøg.

Overdragelse af arrestanttransporter fra politiet til kriminalforsorgen

Kriminalforsorgen har sendt en del materiale til LFFA med information om overdragelse af arrestanttransporter fra politiet til kriminalforsorgen. Materialet er videresendt til alle medlemmer af LFFA ved særskilt nyhedsbrev 28.11.18, hvortil der henvises. Blandt materialet er et brev af 27.11.18, der er indsat nedenfor:

”Kriminalforsorgen skal overtage størstedelen af politiets arrestanttransporter som en del af den politiske flerårsaftale for kriminalforsorgen 2018-2021. Beslutningen er taget for at frigøre ressourcer i politiet og for at styrke kriminalforsorgens samlede transportorganisation.

Overdragelsen af arrestanttransporter til kriminalforsorgen skal frigøre ca. 90 politiårsværk til operativt politiarbejde og med opgaven følger derfor også midler til kriminalforsorgen på omkring 90 nye årsværk til at varetage transportopgaven.

Kriminalforsorgen har allerede i dag ansvaret for omkring halvdelen af arrestanttransporterne i København og er vant til at køre med afsonere. Nu bliver opgaven udvidet til arrestanttransporter i hele landet.

Kriminalforsorgen etablerer tre nye transport- og bevogtningsenheder i Kolding (syd), Hobro (nord) og København (tidl. DCA), der skal varetage arrestanttransportopgaverne samt bevogtning af arrestanterne under retsmødet. Placeringerne af de nye enheder bygger på køretidsanalyser. De tre enheder hører under den nyoprettede Institution for Transport- og Bevogtning i kriminalforsorgen, der i løbet af foråret vil ende med at bestå af cirka 200 medarbejdere.

Der har været mange interne og eksterne medarbejdere involveret i udviklingen af den nye Institution for Transport og Bevogtning. I kriminalforsorgen deltager ca. 50 medarbejdere fra direktoratet, områdekontorer og institutionerne i projektet. Fra politiet deltager også en lang række medarbejdere desuden også repræsentanter fra anklagemyndigheden og domstolsstyrelsen.

Et stærkt samarbejde – national samarbejdsaftale

Oprettelsen af den nye institution og overdragelsen af arrestanttransporter til kriminalforsorgen har hele tiden været en fælles og tværorganisatorisk opgave, og det tætte samarbejde mellem politiet og kriminalforsorgen fortsætter, når Transport- og Bevogtningsenhederne går i drift.

Der er indgået en national samarbejdsaftale mellem kriminalforsorgen og politiet omkring arrestanttransporter. Aftalen omfatter i hovedreglen alle planlagte transport- og bevogtningsopgaver af:

varetægtsarrestanter, surrogatanbragte herunder psykisk syge og unge 15-17 år og foranstaltningsdømte efter Straffelovens § 68-69

Det er kun politiet, der via politikredsenes arrestanttransportkoordinatorer kan bestille arrestanttransporter hos kriminalforsorgen, og kun hvis trusselsvurderingen af den enkelte varetægtsarrestant som politiet har foretaget, ikke viser indikationer på udefrakommende trusler, og at arrestanttransporten kan gennemføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt af kriminalforsorgens personale.

Der er således foretaget ændringer i forhold til fx bestilling og gennemførelse af arrestanttransporter, som kræver omstilling i forhold til den nye nationale samarbejdsaftale.

Til at løfte opgaven vedrørende de surrogatanbragte og foranstaltningsdømte efter §§68-69 i Straffeloven sørger kriminalforsorgen i samarbejde med politiet for, at Transport- og Bevogtningsbetjentene er tilstrækkeligt uddannede til at varetage denne type kørsler, med løbende uddannelsesinitiativer fra efteråret 2018. Kriminalforsorgen varetager allerede i dag transporter af denne type ift. alle afsonere fx ved hospitalsindlæggelser, hvis der er mistanke om psykisk sygdom, men det er nyt at køre med arrestanterne.

Umiddelbart op til den forventede dato for lovhjemmel til denne opgave udarbejdes målrettet kommunikationsmateriale til Domstolsstyrelsen, Anklagemyndigheden og Regionerne.

Til dette brev er vedlagt den nationale samarbejdsaftale, en power point med de væsentligste punkter herfra samt en kontaktiliste til den nye Institution for Transport og Bevogtning.

Fælles opstartsplan

I samarbejde mellem de to myndigheder er udarbejdet en opstartsplan, hvor kriminalforsorgen gradvist overtager arrestanttransportopgaven i de 12 politikredse. Kriminalforsorgen har ønsket at starte overdragelsen med at overtage henholdsvis én kreds i nord, to kredse i syd og de tre kredse på Sjælland, som der allerede er stort lokalkendskab til på grund af de nuværende DCA-transporter. Derudover er politikredsene prioriteret under hensyntagen til kapaciteten i de enkelte transportenheder, hvor transportenheden i Hobro har relativt lidt personale i december 2018 og januar 2019.

Opstarten forløber således:

- 1. januar 2019: 7 politikredse fuldt overtaget
- 1. marts 2019: 10 politikredse fuldt overtaget
- 1. juni 2019: 12 politikredse fuldt overtaget

Der gælder særlige forhold for Bornholm, der overdrages 1. januar 2019.

1. december 2018 går kriminalforsorgen i gang med overtagelsen af de første 7 politikredse, så der er mulighed for at sikre koordinationen af arrestanttransporterne og blive fortrolige med opgaven og de nye arbejdsgange og systemer inden den fulde overtagelse 1. januar 2019. Hvis det viser sig, at der er overkapacitet i en transportenhed skal enheden i videst muligt omfang påbegynde overtagelsen af arrestanttransporter i de nærliggende politikredse selvom det måtte være forud for planen. På samme måde skal politiet fortsat bistå med arrestanttransporterne, hvis der er behov i december 2018. Det kræver et tæt samarbejde mellem kriminalforsorgen og politiet med tæt koordinering mellem koordinatorene hos begge myndigheder.

En god start for alle parter

Politiet og kriminalforsorgen har planlagt en række aktiviteter, der skal sikre en ensartet forståelse og tilgang til overtagelsen og den fremadrettede løsning af arrestanttransportopgaven. Fx afholdes der i løbet af december koordinationsmøder mellem arrestanttransportkoordinatorer fra politikredsene og koordinatorene i de tre nye transport- og bevogtningsenheder.

Ligesådan har den lokale ledelse i de tre nye enheder siden november 2018 påbegyndt kontakt til og koordination lokalt med de enkelte retter i takt med den successive overdragelse. Her bliver samarbejdsaftalens indhold og diverse operative forhold og procedurer fx omkring adgange, sikkerhed,

større sager, parkering, celler osv., gennemgået sammen med de ledere, jurister og øvrige medarbejdere, der i praksis skal håndtere opgaven omkring arrestanttransporter ude i politikredsene og de nye transport og bevogtningsenheder.

Det er aftalt mellem Rigspolitiet, kriminalforsorgen og retterne, at de sikkerhedsansvarlige i retterne vil fungere som den primære indgang for de nye transport- og bevogtningsenheder ift. koordinering og eventuelle nye arbejdsgange og procedurer.

For at kriminalforsorgen skal lykkes med at overtage opgaven ud fra de givne forudsætninger kræver det en landsfælles tilgang og samarbejde.

Vi ser frem til det nye samarbejde og glæder os til at møde jer derude.

Ved spørgsmål henvises til politiinspektør Michael Kristiansen (MKR009@politi.dk), National Beredskabsafdeling i Rigspolitiet, Institutionschef for Institution Transport og Bevogtning i kriminalforsorgen Ian Gunthel (ian.gunthel@krfo.dk) og projektleder i kriminalforsorgen Anna Arendrup Nielsen (anna.arendrupnielsen@krfo.dk).

Hørings svar

LFFA's høringssvar lægges løbende på foreningens hjemmeside: <http://www.lffa.dk/hoeringssvar>

Nedenfor ses foreningens seneste høringssvar:

"Justitsministeriet
Procesretskontoret

jm@jm.dk
nyl@jm.dk

21. november 2018

J.nr. 2018-4000-0097, Høring over udkast til revideret grundlistevejledning

Ved e-mail af 8. november 2018 har Justitsministeriet sendt udkast til revideret grundlistevejledning i høring.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

Af vejledningens side 4, der vedrører egnethed, fremgår:

"Der er tale om en konkret vurdering, hvor det er udgangspunktet, at personer, der er straffet med frihedsstraf, større bøder eller i øvrigt straffet for overtrædelse af straffeloven eller som er frakendt førerretten i en kortere eller længere periode ikke optages på nævninge- og domsmandslisterne".

LFFA foreslår, at det tydeliggøres, at der udelukkende henvises til ubetinget frakendelse af førerretten.

LFFA har derudover ikke bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret (www.hoejesteret.dk) af interesse for forsvarsadvokater.

Forsvarer, der var beskikket ved landsretten, tilkendt salær og kørselsgodtgørelse for rejse i forbindelse med arrestbesøg inden for den retskreds, hvor forsvareren havde kontor

Kendelse afsagt 31. oktober 2018, sag 45/2018

Advokat A, der af landsretten blev beskikket som forsvarer for T, aflagde, mens sagen verserede for landsretten, fire arrestbesøg hos T.

Ved ankesagens afslutning tillagde landsretten advokat A salær og kørselsgodtgørelse, men med henvisning til retsplejelovens § 333, stk. 1, 2. pkt., ikke for advokatens befordring i forbindelse med arrestbesøgene, idet arresten lå i den retskreds, hvor advokaten havde kontor.

Højesteret fandt, at den dagældende bestemmelse i retsplejelovens § 333, stk. 1, 2. pkt., gjaldt ved antagelse af en advokat ved en byret, og at salæret til advokat A som beskikket forsvarer ved landsretten derfor måtte fastsættes efter bestemmelsen i retsplejelovens § 741, stk. 1, 1. pkt.

Herefter, og da de pågældende rejseudgifter var afholdt med føje, forhøjede Højesteret advokat A's salær og kørselsgodtgørelse.

Anklagemyndighedens anke afvist på grund af overskridelse af ankefristen

Kendelse afsagt 31. oktober 2018, sag 13/2018

Sagen angik, om anklagemyndighedens anke af en sag var rettidig, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1. Hvis ikke anken var rettidig, var spørgsmålet, om anken alligevel skulle tillades, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2.

Højesteret fastslog, at det er en betingelse for ankens rettidighed, at genpart af ankemeddelelsen inden ankefristens udløb er sendt til tiltalte, jf. UfR 2016.2507 H, og at det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 907, at genparten skal sendes til tiltaltes folkeregisteradresse eller den adresse, tiltalte har oplyst i retten. Højesteret fastslog endvidere, at § 907, stk. 1, 2. pkt., på den baggrund skal forstås

således, at anklagemyndigheden – når tiltalte ikke har oplyst en adresse i retten – skal sende genparten til tiltalte til den adresse, som fremgår af folkeregistret på det tidspunkt, hvor afsendelsen af genparten finder sted.

I det foreliggende tilfælde fremgik T's korrekte adresse af folkeregistret på det tidspunkt, hvor afsendelsen af genparten af ankemeddelelsen blev sendt til ham ved anbefalet brev, og da anklagemyndigheden på trods heraf sendte meddelelsen til hans tidligere adresse, var anken derfor ikke rettidig, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1, 2. pkt., jf. § 904, stk. 1.

Endelig fastslog Højesteret, at der ikke forelå sådanne omstændigheder, at der undtagelsesvist var grundlag for at tillade anken uanset fristoverskridelsen, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2. Anklagemyndighedens anke blev derfor afvist.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Taxichaufførs indtægt ved kørsel i frakendelsestiden konfiskeret

Dom afsagt den 2. november 2018, sag 73/2018

T, der kørte taxi som ansat taxichauffør, blev ved byrettens dom idømt fængsel i 1 år, som blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste, samt en tillægsbøde for kørsel i frakendelsestiden og kørsel uden at have generhvervet kørekortet. Ved byrettens dom blev T's løn med tillæg af feriepenge og skønsmæssigt fradrag af skat konfiskeret. Alene spørgsmålet om konfiskation blev indbragt for landsretten, der stadfæstede byrettens bestemmelse herom. Sagen angik også for Højesteret alene spørgsmålet om konfiskation.

Højesteret udtalte, at generalpræventive hensyn med betydelig vægt taler for, at en person, der er frakendt førerretten, ikke kan beholde en indtægt, der er opnået ved arbejde i frakendelsestiden, når arbejdet i det væsentlige består i at føre motorkøretøj. Højesteret fastslog derfor, at T's indtægt ved taxikørsel i frakendelsestiden skulle konfiskeres. Højesteret fastslog endvidere, at generalpræventive hensyn ikke i tilstrækkelig grad tilsagde, at T's lønindtægt ved taxikørsel uden at have generhvervet kørekortet skulle konfiskeres.

Højesteret nedsatte således det beløb, der skulle konfiskeres, til et beløb svarende til T's lønindtægt ved taxikørsel i frakendelsestiden med tillæg af feriepenge og et skønsmæssigt fradrag for den betalte skat.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Da D var overført til afsoning inden landsretten traf afgørelse i en kæresag om varetægtsfængsling, havde D ikke længere fornøden retlig interesse i kæremålet

Kendelse afsagt 9. november 2018, sag 102/2018

Den 28. juli 2013 udeblev D efter weekendudgang fra afsoning af en dom på 3 års fængsel for databedrageri og dokumentfalsk. D blev den 19. januar 2018 anholdt i Københavns Lufthavn og blev efterfølgende varetægtsfængslet.

D kærede en afgørelse om fortsat varetægtsfængsling til landsretten. Mens landsretten behandlede kæremålet, blev D overført til fortsat afsoning af reststraffen fra dommen af 28. juli 2013. D nedlagde herefter påstand om, at den skete varetægtsfængsling skulle kendes uberettiget eller ulovlig. Landsretten afviste kæremålet med henvisning til, at D ikke længere havde retlig interesse i kæremålets behandling.

Højesteret bemærkede, at anklagemyndigheden over for landsretten havde tilkendegivet, at D ikke burde have været varetægtsfængslet, idet afsoningen i stedet burde have været genoptaget i medfør af straffuldbyrdslovens § 77, samt at spørgsmål om fradrag for den skete varetægtsfængsling skulle afgøres efter reglerne om beregning af den resterende straffetid.

Herefter tiltrådte Højesteret, at D efter at være blevet overført til fortsat afsoning af den idømte fængselsstraf ikke havde fornøden retlig interesse i at få prøvet, om varetægtsfængslingen var berettiget.

Landsretten var nået til samme resultat.

Omkostninger til syn og skøn i en straffesag om overtrædelse af naturbeskyttelsesloven skulle ikke afholdes endeligt af statskassen

Kendelse afsagt 16. november 2018, sag 98/2018

T1 og T2 var ved Retten i Odenses dom af 14. september 2017 dømt for overtrædelse af naturbeskyttelsesloven, og de var hver idømt en bøde på 15.000 kr. med en forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage. Ved dommen blev de pålagt at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne til skønsmanden på i alt 135.842,25 kr. inkl. moms.

Sagen for Højesteret omhandlede alene spørgsmålet, om omkostningerne til skønsmanden helt eller delvist skulle udredes endeligt af statskassen.

Højesteret fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at bevisførelsen i form af syn og skøn helt eller delvist havde været rettet mod en anden forbrydelse end den, som T1 og T2 var blevet dømt for, og Højesteret fandt heller ikke grundlag for at antage, at omkostningsansvaret ville komme til at stå i åbenbart misforhold til de domfældtes skyld og vilkår, hvis det ikke blev begrænset.

Landsretten var nået til samme resultat.

Syrienkriger, som var straffet med fængsel i 4 år, blev frakendt dansk indfødsret og udvist med indrejseforbud for bestandig

Dom afsagt den 19. november 2018, sag 124/2018

T var dømt for i 2013 at have ladet sig hverde som "kæmper" til terrororganisationen Islamisk Stat i Syrien og at have ladet sig træne i våbenbrug mv., og blev straffet med fængsel i 4 år.

T havde både dansk og tunesisk statsborgerskab.

For Højesteret angik sagen spørgsmålet om frakendelse af dansk indfødsret og om udvisning.

Højesteret fandt efter en konkret proportionalitetsvurdering, at hverken frakendelse af dansk indfødsret eller udvisning med indrejseforbud udgjorde et uproportionalt indgreb i forhold til T. Højesteret lagde herved især vægt på alvoren og karakteren af den begåede kriminalitet, og fandt endvidere, at hensynet til T's familieliv og privatliv i Danmark ikke talte afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Trusler om vold mod tjenstgørende politiassistent blev straffet med fængsel i 3 måneder, og udvisning med indrejseforbud i 6 år var ikke i strid med Danmark internationale forpligtelser

Dom afsagt den 20. november 2018, sag 81/2018

T, en nu 32-årig pakistansk statsborger, der var født i Danmark og havde boet her i landet hele sit liv, var ved byrettens og landsrettens dom fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved omgivet af øvrige personer tilknyttet bandegrupperingen Loyal to Familia at have truet en politiassistent med vold under dennes udførelse af sit arbejde i en visitationszone. T var leder af denne bandegruppering. T var tidligere straffet gentagne gange med fængsel for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder et tilfælde af grov vold med døden til følge, og betinget udvist. T havde samlet siddet i fængsel i ca. 10 år. Det aktuelle forhold af trusler fandt sted ca. 4 måneder efter løsladelsen i forbindelse med afsoningen af den seneste dom og i prøvetiden for den betingede udvisning. Sagen for Højesteret angik strafudmålingen og spørgsmålet om udvisning.

Et flertal i Højesteret fandt, at straffen for truslerne passende kunne fastsættes til 3 måneder. For så vidt angik udvisningen af T udtalte Højesterets flertal bl.a., at T skulle udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år, medmindre dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Flertallet fandt bl.a., at T med sin adfærd gennem mange år havde demonstreret manglende vilje til at integrere sig i det danske samfund, idet han trods tidligere straffe for grov personfarlig kriminalitet og advarsel om risikoen for udvisning havde fortsat sin kriminelle adfærd og var leder af en bandegruppering, der var kendt for grov personfarlig kriminalitet. Der var grund til at formode, at T også fremover ville begå personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke blev udvist. Selv om det seneste forhold kun medførte en fængselsstraf på 3 måneder, var det derfor nødvendigt at udvise T af hensyn til den offentlige tryghed og for at forebygge uro eller forbrydelse. T var endvidere ikke uden forudsætninger for at klare sig i Pakistan. Efter en proportionalitetsafvejning ville udvisning af T med indrejseforbud i 6 år derfor efter flertallets opfattelse ikke indebære en krænkelse af T's ret til privatliv i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, og udvisningen var derfor ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Landsretten var kommet til et andet resultat.

Betingelserne for fortsat varetægtsfængsling af en sigtet i sag om grov skatte- og momssvig var opfyldt

Kendelse afsagt 22. november 2018, sag 100/2018

S blev den 10. oktober 2017 anholdt og efterfølgende varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, sigtet for i forening med en række andre personer at have begået grov skatte- og momssvig samt forsøg på hæleri af særlig grov beskaffenhed. I forbindelse med varetægtsfængslingen blev S, som sidder i kørestol grundet en fysisk lammelse i underkroppen og desuden lider af en række andre sygdomme, overflyttet til Vestre Hospital.

Varetægtsfængslingen blev efterfølgende forlænget flere gange og blev opretholdt indtil den 4. juli 2018, hvor Københavns Politi besluttede at løslade S.

Sagen for Højesteret angik en forlængelse af varetægtsfængslingen foretaget den 13. februar 2018. Højesteret fandt, at fængslingsbetingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, var opfyldt, og bemærkede, at der på daværende tidspunkt bl.a. udestod afhøringer af vidner og sigtede, og at der var mulige medgerningsmænd på fri fod. Der var ikke grundlag for at fastslå, at den fortsatte varetægtsfængsling var uproportional, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3, idet der hverken for landsretten eller Højesteret forelå oplysninger om S' helbredsforhold, som kunne begrunde dette. Den fortsatte varetægtsfængsling indebar endvidere ikke en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser.

Landsretten var nået til samme resultat.

Meddelelse 24

Salær – Mindre tilståelsessag med varighed indtil ca. ½ time

Det forhold, at en tilståelsessag er behandlet efter at advokat A samme formiddag var mødt som beskikket forsvarer ved hovedforhandlingen i en domsmandssag mod en anden tiltalt, giver ikke grundlag for at fastsætte salæret til advokat A til et lavere beløb end 2.350 kr. med tillæg af moms, som er udgangspunktet for en mindre tilståelsessag med varighed indtil ca. ½ time. Landsretten ændrede derfor byrettens afgørelse, således at A i salær tillægges i alt 2.350 kr. med tillæg af moms, der betales af domfældte.

Østre Landsrets kendelse afsagt den 15. november 2018, 8. afd. nr. S-3016-18:

"Den 2. oktober 2018 kl. 11.00 blev retten i Odense, 2. afdeling, ...

Retsmødet var offentligt.

Retten nr. 2-6899/2018

Politiets nr. 2300-84174-00134-18

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer XXXX97-XXXX

Anklagerfuldmægtig P var mødt for anklagemyndigheden.

Der blev fremlagt retsmødebegæring af 28. august 2018 med bilag.

Advokat A var mødt som beskikket forsvarer.

Sigtede T var mødt og bekræftede sit navn og sin fødselsdato.

Sigtede blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig. Sigtede blev gjort bekendt med sigtelsen.

Sigtede erkendte sig skyldig i overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, men nægtede sig i øvrigt skyldig.

Sigtede forklarede, at det er rigtigt, at politiet fandt en kniv tilhørende ham i omhandlede bil. Kniven havde tidligere været anvendt til at skære kød. Efter at have talt med sin forsvarer erklærede sigtede, at han ønskede sagen behandlet som tilståelsessag uden medvirken af domsmænd, jf. retsplejelovens § 831.

Anklageren var enig heri og rejste tiltale i overensstemmelse med tilståelsen.

Dokumentation fandt sted.

Anklageren påstod tiltalte straffet.

Forsvareren påstod rettens mildeste dom.

Tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Retten afsagde dom.

Retten fastsatte salær på 1.740 kr. med tillæg af moms til den beskikkede forsvarer, advokat A.

Salæret betales af domfældte.

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 11.15.”

Østre Landsrets kendelse:

”Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Odense Ret (2-6899/2018) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 23. oktober 2018 samt kæreskrift 16. oktober 2018 med bilag A fra advokat A.

Advokat A har kæret Odense Rets salærafgørelse af 2. oktober 2018.

Byretten har i fremsendelsesskrivelsen oplyst, at salæret er fastsat under hensyntagen til, at tilståelsessagen blev behandlet i forlængelse af rettens behandling af en domsmandssag mod en anden tiltalt, der også havde advokat A som beskikket forsvarer, og efter den forbrugte tid.

Efter votering afsagdes følgende

kendelse:

Det forhold, at tilståelsessagen er behandlet efter at advokat A samme formiddag var mødt som beskikket forsvarer ved hovedforhandlingen i en domsmandssag mod en anden tiltalt, giver ikke grundlag for at fastsætte salæret til advokat A til et lavere beløb end 2.350 kr. med tillæg af moms, som er udgangspunktet for en mindre tilståelsessag med varighed indtil ca. ½ time.

Landsretten ændrer derfor byrettens afgørelse, således at A i salær tillægges i alt 2.350 kr. med tillæg af moms, der betales af domfældte.

Thi bestemmes:

Den for domfældte T beskikkede forsvarer, advokat A, tillægges i salær 2.350 kr. med tillæg af moms, der betales af domfældte.

Sagen sluttet.”